

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117000434
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117000434.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného L. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 0T/251/2017-64 zo dňa 14.11.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.09.2018 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 0T/251/2017-64 zo dňa 14.11.2017 bol obžalovaný L. B. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 23.10.2017, č.k. 4Pv 357/17/2207-5 pre skutok právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 4 Trestného zákona na skutkovom základe,

že

dňa 22.10.2017 v čase od 18.00 hod. v obci T. Q. - U. na ulici W. č. XX/XX, v mieste svojho trvalého bydliska, pod vplyvom alkoholu, najmenej 4-krát telefonicky volal na pevnú linku poľnohospodárskeho družstva PDP Radošovce - Paderovce, kde hovor zodvihla jeho manželka Y. B., ktorá sa v tom čase nachádzala na pracovisku PDP Radošovce - Paderovce, avšak do telefónu najprv nič nehovoril, avšak následne v čase okolo 21.00 hod. opäť volal na pevnú linku PDP Radošovce - Paderovce, kde hovor opäť zodvihla jeho manželka Y. B., ktorá sa stále nachádzala na pracovisku, a počas hovoru sa jej vyhrážal zabitím, pričom Y. B. vec ihneď oznámila telefonicky na políciu, čím uvedeným konaním vzbudil u poškodenej Y. B. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 44-46.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že dňa 24.10.2017 podal prokurátor okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obvineného L. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 4 Trestného zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedené v obžalobe.

Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že v konaní nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že vykonané dokazovanie podľa okresného súdu nepreukázalo existenciu vyhrážky smrťou obžalovaným poškodenej, v dôsledku čoho okresný súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného zákona, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba.

Okresný súd vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného, svedkyne - poškodenej, ako i svedkov L. Y. a C. D., tiež oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to listinou o hlásení zásahu zo dňa 22.10.2017, odpisu registra trestov obžalovaného, lustrácie v registri priestupkov obžalovaného a lustráciou v STA registri súdu.

Vyhodnotením dôkazov okresný súd zistil, že medzi obžalovaným a poškodenou dňa 22.11.2017 v čase od 18:00 hod do 21:00 hod. prebehla telefonická komunikácia, pričom zistil rozpory v tvrdeniach týkajúcich sa obsahu týchto rozhovorov. Obžalovaný popísal priebeh telefonickkej komunikácie tak, že pri prvom telefonáte mu poškodená telefón zložila pričom stihol povedať iba „ahoj“, pri druhom telefonáte povedal iba „nie, to som ja“, potom jej ešte 2-3x zavolať, no poškodená mu telefón nezdvihla, išiel spať. V čase okolo 21:30 hod prišli policajti, poprel, že by poškodenej nadával, nepamätal si, že by sa jej vyhrážal. V čase uskutočnenia telefonátov bol pod vplyvom alkoholu. Poškodená naproti tomu pred súdom uviedla, že v prvom telefonáte sa jej nikto neozýval, to isté sa opakovalo ešte asi 4x. Následne cca v čase po 21:00 hod jej telefonoval obžalovaný a adresoval jej vyhrážku a nadávku v znení „ty piča zabijem ťa“. Uviedla, že v minulosti jej obžalovaný nadával, keď bol pod vplyvom alkoholu, nikdy jej však fyzicky neublížil. Svedkovia (príslušníci OO PZ) zhodne uviedli, že dňa 22.10.2017 sa podľa pokynu operačného strediska presunuli na družstvo, následne na to na adresu obžalovaného. Vysvetlili mu situáciu, poučili ho a predviedli na policajné oddelenie. Obžalovaný nekládol odpor, nebol agresívny a spolupracoval.

Výpovede tak obžalovaného, ako i poškodenej okresný súd vyhodnotil ako čiastočne vierohodné. Zo strany prokuratúry neboli v prípravnom konaní zabezpečené údaje o telekomunikačnej prevádzke zo dňa 22.10.2017, z ktorých by bolo možné preukázať z akého telefónneho čísla boli v rozhodnom čase uskutočnené telefonáty na vrátnicu PDP Radošovce-Paderovce, teda nebolo možné bez rozumných pochybností ustáliť, že sa jedná o telefonický rozhovor medzi obžalovaným a poškodenou. Zabezpečenie týchto údajov nebolo navrhnuté ani na hlavnom pojednávaní.

S poukazom len na čiastočnú vierohodnosť výpovedí, kedy tvrdenia boli druhou stranou vzájomne popreté, nebolo možné ustáliť, že sa obžalovaný reálne poškodenej vyhrážal smrťou. Obžalovaný v minulosti nezvykol poškodenej adresovať vyhrážky zabitím hoci svoj negatívny postoj k osobe poškodenej prezentoval rôznymi vulgarizmami. Poškodená opakovane považovala za vyhrážanie už len samotné nadávky, ktoré jej mal obžalovaný adresovať. Prihliadnuc na zásadu „in dubio pro reo“ nebolo preukázané vyhrážanie zabitím poškodenej od obžalovaného, v dôsledku čoho nebolo potrebné posúdiť, či poškodenou uvedená vyhrážka mohla vzbudiť dôvodnú obavu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku dňa 14.11.2017, č. I. 64 spisu) podal odvolanie prokurátor čo do výroku o oslobodení, ktoré písomne odôvodnil na č. I. 68 spisu.

Prokurátor v odvolaní namietal, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré boli vykonané nielen na hlavnom pojednávaní, ale aj zabezpečené v priebehu prípravného konania, naviac niektoré dôkazy pri rozhodovaní nezohľadnil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu právnomu záveru a rozhodnutiu. Poukázal na nesprávny záver súdu, ktorým spochybnil výpoveď a vierohodnosť poškodenej Y. B., ktorá bola v priebehu celého konania nemenná a podporená i výpoveďami svedkov - príslušníkov Obvodného oddelenia PZ Jaslovské Bohunice a tiež listinnými dôkazmi (výpisom z knihy fonogramov, hlásení a výpisov zo zoznamu udalostí, úradnými záznamami OO PZ Jaslovské Bohunice i správami na osobu obžalovaného. Poškodená detailne popísala priebeh spáchaného skutku, s tým, že ako páchatel'a jednoznačne spoznala obžalovaného. Má za to, že v danom prípade neboli zistené žiadne pochybnosti o osobe obžalovaného ako páchatel'ovi daného trestného činu, s tým, že obžalovaný sám nepoprel skutočnosť, že by v daný deň poškodenej nevolal, resp. nekontaktoval ju, práve naopak, túto skutočnosť potvrdil.

Poukazuje na to, že okresný súd pri konečnom vyhodnocovaní dôkazov a rozhodovaní opomenul prihliadnúť aj na samotnú osobu obžalovaného L. B., keďže tento pravidelne a vo väčšom množstve užíva alkoholické nápoje, pričom jeho konanie v súvislosti s týmto návykom je nekontrolovateľné a nepredvídateľné, pričom intenzita jeho násilného konania sa zvyšovala a stupňovala, čo vyústilo i do skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Netreba opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaný bol za obdobné konanie voči poškodenej priestupkovo postihnutý už v minulosti. Tieto skutočnosti v spojení s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní ako i výpoveď poškodenej fakticky a vecne podporujú práve výpoveď poškodenej.

Spáchanie žalovaného skutku obžalovaným, bolo jednoznačne preukázané zabezpečenými dôkazmi. S poukazom na skutkové okolnosti danej veci možno skonštatovať, že konanie obžalovaného bolo v priamej príčinnej súvislosti so vzniknutým následkom, t. j. svojim konaním sa svojej manželke vyhrážal smrťou, a to takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Záver okresného súdu o neexistencii vyhrážky obžalovaného poškodenej nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zadovážené dôkazy jednoznačne preukazujú vedomé úmyselné zavinenie obžalovaného, tak ako to predpokladá skutková podstata prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 320 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedeného prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 18.09.2018 za prítomnosti obžalovaného a prokurátorky krajskej prokuratúry v Trnave, ktorá predniesla dôvody odvolania zhodne s písomným podaním na č. l. 68, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodenej, ktorá mala riadne a včas vykázané predvolanie.

Po udelení slova na konečné návrhy sa obžalovaný k veci nevyjadril.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. V odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Záverečný názor okresného súdu na prejednanú vec, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil je dostatočne presvedčivý, opodstatnený z hľadiska vecnej správnosti a zároveň zákonný a spravodlivý. Okresný súd oslobodzujúci rozsudok odôvodnil v súlade s ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Preto sa na skonštatovanie správnosti žiada odvolacím súdom uviesť nasledovné:

Odvolací súd poukazuje na správny postup okresného súdu, a to, že v prejednávannej veci bolo potrebné prioritne ustáliť totožnosť osoby, ktorá mohla v danom čase telefonovať poškodenej, eventuálne či páchatelom skutku uvedeného v obžalobe mohol byť obžalovaný. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že na preukázanie toho, či sa skutok, pre ktorý bola osoba obžalovaná stal, ako i na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych i nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov a skutočností, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, t.j. či sa skutok stal, či z jeho spáchania obžalovaného spoľahlivo

usvedčujú a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného právneho záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa stal. To platí obzvlášť vtedy, keď v prejednávanej veci existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, pričom rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov, presne tak, ako to bolo v tejto veci.

V prejednávanej veci boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané, ako už bolo vyššie, uvedené dve skupiny dôkazov, ktoré si v skutkovo rozhodujúcich skutočnostiach odporovali. Na jednej strane to bola výpoveď poškodenej (manželky obžalovaného), ktorá vypovedala, že obžalovaný ju dňa 22.10.2017 v čase približne od 18:00 hod do 21:00 hod telefonicky niekoľkokrát kontaktoval, poškodenej obžalovaného v telefóne spoznala, pričom jej v rámci rozhovoru adresoval vyhrážku a nadávky v znení „ty piča zabijem ťa“. Touto výpoveďou obžalovaného mala usvedčovať zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania v zmysle ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe prokurátora. Na druhej strane tu však stojí výpoveď obžalovaného, ktorý síce nevyvrátil, že v uvedenom čase poškodenej kontaktoval (čo však nemôže automaticky zakladať domnienku, že predmetom rozhovoru boli vyhrážky adresované poškodenej, pozn. odvolacieho súdu), avšak verbalizované nadávky a vyhrážky, ktoré mal údajne adresovať poškodenej poprel. V čase, keď poškodenej telefonicky kontaktoval bol pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ ide o výpovede svedkov, príslušníkov PZ privolaných na miesto zásahu v daný večer, na ktoré prokurátor tak v obžalobe ako i podanom odvolaní poukázal v tom zmysle, že tieto výpovede len podporujú nemennú a vierohodnú výpoveď poškodenej, odvolací súd sa s týmto názorom prokurátora nestotožňuje. Odvolací súd je toho názoru, že tieto osoby neboli priamymi svedkami telefonickej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenej. Títo svedkovia boli privolaní na uvedené miesto, pričom o predmetnom skutku boli oboznámení sprostredkované od poškodenej, teda na hlavnom pojednávaní len reprodukovali obsah výpovede poškodenej a okolnosti danej situácie, z čoho vyplýva, že verziu poškodenej ako nepriami svedkovia situácie nemohli potvrdiť a ich výpoveď ako dôkaz, ktorý mal podporiť jej výpoveď nemožno považovať za relevantný, a to i napriek opačnému názoru prokurátora.

Prokurátor v odvolaní namietal záver súdu, ktorým spochybnil výpoveď poškodenej, napriek tomu, že výpoveď tejto bola tak v prípravnom konaní ako i na nariadenom hlavnom pojednávaní nemenná a podporená ďalšími dôkazmi, ktorými boli výsluch svedkov príslušníkov PZ (OO PZ Jaslovské Bohunice), ako i predloženými listinami. Ani s touto námietkou prokurátora sa odvolací súd nemôže stotožniť. V prejednávanej veci je zrejmé, že prokurátor postavil obžalobu na výpovedi svedkyne - poškodenej, ktorá uviedla, že obžalovaný jej adresoval nadávky a vyhrážky v znení „ty piča, zabijem ťa“. Tu sa žiada zdôrazniť, že pokiaľ má slúžiť výpoveď svedka ako jediný relevantný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Na jednej strane síce poškodenej uviedla skutočnosti uvedené vyššie, avšak, tak ako správne poukázal okresný súd, stotožňovala nadávky, ktoré jej adresoval obžalovaný, s vyhrázaním. Na druhej strane rovnako stojí tvrdenie obžalovaného, ktorý popiera vyhrážky adresované poškodenej. Za takejto situácie dochádza k rozporu v tvrdeniach poškodenej i obžalovaného, z čoho je zrejmé, že výpoveď poškodenej nemožno považovať za nespochybniteľnú.

Pokiaľ ide o tvrdenie prokurátora, ktorým rozporuje záver okresného súdu, ktorým poukázal na neexistenciu vyhrážky obžalovaným poškodenej, prokurátor je toho názoru, že zadovážené dôkazy jednoznačne preukazujú vedomé (úmyselné) zavinenie obžalovaného tak, ako to predpokladá skutková podstata prečinu nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že z predložených dôkazov nebolo možné jednoznačne zistiť či sa skutok, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie, stal, a či obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu. Pokiaľ ide o vyhrážku, ktorú mal obžalovaný adresovať poškodenej, odvolací súd zastáva názor, že samotná vyhrážka musí byť mienená vážne, a to nielen z hľadiska jej naplnenia, ale i z hľadiska úmyslu jej vyslovenia. Obžalovaný bol v čase kedy sa mala údajne vyhrážať poškodenej pod vplyvom alkoholu, sám si na vyhrážky a nadávky nepamätal, preto nebolo možné bez najmenších pochybností prijať záver, že tento mal v úmysle sa svojej manželke vyhrážať a svoje údajné vyhrážky aj zrealizovať. Vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom a za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Pokiaľ by aj bolo jednoznačne preukázané, že to bol práve obžalovaný, ktorý v deň spáchania skutku telefonoval poškodenej, ktorá vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že mala strach, neuviedla však konkrétne dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu akým

spôsobom mal byť bezprostredne ohrozený jej život, zdravie. Nie je postačujúce len konštatovanie, že poškodená mala strach. Ako vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania (výpovede poškodenej ako i obžalovaného), už v minulosti bolo bežné, že poškodená mala strach zostávať počas nočnej zmeny na vrátnici sama, kvôli čomu prespával spolu s ňou počas nočnej zmeny v jej zamestnaní i obžalovaný ako jej manžel. Je preto otázne, či sa poškodená skutočne bála o svoj život, zdravie v dôsledku údajného vyhrážania obžalovaným, alebo išlo o totožnú situáciu ako v minulosti, a teda jej strach mal pôvod v tom, že v čase nočnej služby bola v práci sama. Nebolo možné ustáliť, či prezentovaná vyhrážka bola takej intenzity a „kvality“, že dôvodne mohli u poškodenej vzbudiť obavu o svoj život (zdravie),

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyjadrenej vo vyššie citovanom ustanovení, je umožniť súdu spravodlivé a zákonné rozhodnutie. Ak vykonané dôkazy pred súdom nebudú postačovať na bezpečné preukázanie, že skutok ktorý sa kladie obžalovanému za vinu sa stal pričom nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude tak nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, tak ako to bolo i v tu prejednávannej veci, a to všetko pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného, na ktorú správne poukázal okresný súd v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd, zhodne so záverom okresného súdu, prezentovanom v napadnutom rozsudku uzatvára, že za takejto dôkaznej situácie (tzv. dôkaznej núdze) nebolo možné uznať obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Súdu neboli predložené také jednoznačné dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že skutok v zmysle obžaloby sa stal a jeho páchatelom bol obžalovaný. Vzhľadom na to, že obžaloba nepredložila súdu dostatok nespochybniteľných dôkazov, ktoré by bez najmenších pochybností dokázali, že sa uvedený skutok stal a páchatelom mala byť bezpochyby osoba obžalovaného, bolo potrebné, aby súd obžalovaného podľa § 258 písm. a) Trestného poriadku oslobodil.

Nad rámec odôvodnenia a pre úplnosť odvolací súd dodáva, že prokurátor v podanom odvolaní predostrel i ďalšie odvolacie námietky. Mal za to, že v konaní bol preukázaný vedomý a priamy úmysel obžalovaného adresovať poškodenej vyhrážky tak, ako to predpokladá skutková podstata trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Tiež poukázal na to, že v minulosti bol obžalovaný priestupkovo riešený za obdobné skutky, agresívne správanie obžalovaného sa v priebehu niekoľkých rokov stupňuje ako i to, že obžalovaný sa ku skutku nevedel relevantne vyjadriť (na rozdiel od poškodenej, ktorej výpoveď bola nemenná). Tieto skutočnosti by mohli mať vplyv na rozhodnutie, ktorým by bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania daného skutku. Pokiaľ však nebolo v konaní nepochybne preukázané a ustálené, že vyššie popísaný skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný, nebolo účelné a ani potrebné sa vysporiadať i s týmito odvolacími námietkami prokurátora.

Odvolací súd reagujúc na už vyššie uvedené námietky okresného prokurátora uzatvára, že ich podstatou je odlišné hodnotenie vykonaných dôkazov naproti hodnoteniu, ktoré vykonal prvostupňový súd. Prokurátor v odvolaní poukázal na vlastné hodnotenie dôkazov, vlastné predstavy záverov, ktorý by mali z týchto dôkazov vyplynúť a podľa jeho názoru poskytujú dostatočný podklad pre uznanie viny obžalovaného v prejednávannej veci.

V súvislosti s vyššie uvedeným, odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/11/2014, podľa ktorého „Odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzalo do úvahy viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol práve štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek (či i len najmenšie) pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného.“

Odvolací súd má za to, že v rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť podstatným odvolacím námietkam prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému rozhodnutiu vo veci než k akému dospel súd prvého stupňa. Aj podľa názoru krajského súdu, výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňovali postup súdu prvého stupňa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, teda oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. V takomto prípade sa obligatórne nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len pochybnosť o tom, či sa stal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.